

Baltimore'is
26. aprillil 1973.

Armas Herman!

Südamlikem tänu suurepärase Ülestõusmispühade tervituskaardi ja soojade soovide eest minu perele ja omakseile!

Samuti tänan 20. skp. kirja ja Sinu ülihuvitava reisi-ülevaate käsikirja eest! Ära valuta oma südant - see töö on mulle meeldivaks ülesandeks, mitte koormaks ega vaevaks; vaevad tulevad mujalt. Lisan proovi 1. leheküljest - kas võiks olla selline? Sa kirjutad, et ülevaade Sinu eelmisest reisisist ilmus Eesti Komitee Noortetöö "Bülletäänis" nr. 2-1971, aga kas see ei ilmunud mitte "Bülletäänis" nr. 2-1970? Või eksin ma?

Palun ära seekord pahanda, et saadan veel ühe meie "Bülletääni" lendpostiga. Lisan selle siia juurde, sest hr. Leinjärv avaldas selles numbris Sinu head soovid siinsele rahvale. Minu arvates on ülemaailmsete Eesti Päevade korraldamise kavatsus Baltimore-Washingtonis absurdne mõte. Meie seltsil on vaevalt üle 200 liikme, samuti Washingtonis. Nende seas on viis suurt optimisti, kes ei ole siiani näidanud erilisi organiseerimis- ega teovõimeid.... Mingisuguseid Eesti Päevi suudetakse siin muidugi korraldada, aga ometi mitte suurejoonelisi ülemaailmseid. Igal juhul ma usun, et Sinu siirad soovid meie rahvusgrupile annavad jõudu - südamlik tänu Sulle!

Hr. Leinjärv on juba umbes 4. või 5. nädalat haigevoodis, praegu on ta koguni haiglas. Ta on nõrk, kuid siiani pole erilist viga leitud.

Kas tolmukeerutamine N. Eesti raamatute ümber on vaibunud? Ka siinses ajakirjanduses oli sellest juttu, kõige rohkem Toronto "Meie Elus".

Hugo ja Erika Esop ja Voldemar Öövel helistasid Tallinnast rõõmsalt, et Öövelid on hästi koju jõudnud ja oma reisiga rahul. Kahjuks ma ei tea, kas Richard Öövel võiks olla V. Ööveli sugulane. Kirjateel saan seda kunagi küsida.

27. märtsi päikesepaistelisel hommikul puhkesid meil õitsema sajad kuldkrookused, nüüd on väljas nartsissid, tulbid ja sirelid. Kas Stockholm on juba kevadõite ehtes?

*Parimaid tervitusi ja soovidega saates,
Herman.*